



ΔΙΕΥΚΥΡΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
 ΙΟΡΔΑΝΗ Α. ΠΡΟΥΣΑΝΙΔΗ
 συνεργάτης δικηγόρος
 ΣΟΦΙΑ Γ. ΔΡΟΣΟΥ
 ΓΡΗΓΟΡΙΑ Χ. ΓΕΪΤΣΙΔΟΥ
 Πανεπιστημίου 59 & Εμ. Μπαράκη 5
 ΑΘΗΝΑ ΤΚ 105 64 FAX: 2103217465
 ΤΗΛ 210 3214637 - 3254247
 e mail: prousanidis.i@dsa.gr

ΠΡΟΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

1. Της συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΙΚΑ ΕΤΑΜ» (ΠΟΣΕ - ΙΚΑ ΕΤΑΜ), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Στουρνάρη αρ. 30 ΤΚ 10433)

2. Της συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΙΚΑ (Σ.Ε-ΙΚΑ) ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Στουρνάρη αρ. 30 ΤΚ 10433)

3. Παναγιώτας Στάθη του Ιωάννη-Φίλιππα, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Επιμελητών - ΙΚΑ Δραπετσώνας, κατοίκου Αθηνών

4. Ιωάννη Πέππα του Πέτρου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Επιμελητών - ΙΚΑ οδού Νικηφόρου, κατοίκου Αθηνών

5. Ιγνάτιου Μολβαλή του Γεωργίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Επιμελητών- ΙΚΑ Χαλανδρίου, κατοίκου Αθηνών

6. Ανθούλας Δούμα του Γεωργίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Εργατών - ΙΚΑ Αγίων Αναργύρων, κατοίκου Αθηνών

7. Χαριλάου Μαθιουδάκη του Γεωργίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Εργατών - ΙΚΑ Πλ. Αττικής, κατοίκου Αθηνών

8. Ανδρέα Σπαντιδάκη του Ευσταθίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Εργατών - ΙΚΑ Αμαρουσίου, κατοίκου Αθηνών

9. Χρήστου Μπόρου του Σπυρίδωνα, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Εργατών - ΙΚΑ Δ/ση Μηχ/σης, κατοίκου Αθηνών

10. Βασιλείου Κασκουρα του Αθανασίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Εργατών - ΙΚΑ Δ/ση Μηχ/σης, κατοίκου Αθηνών



11. Παναγιώτη Ματσούκα του Χρήστου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Εργατών ΙΚΑ Δ/ση Μηχ/σης, κατοίκου Αθηνών
12. Ευαγγελής Παπαδοπούλου του Αντωνίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Προσωπικού Καθαριότητας - ΙΚΑ Κορωπίου, κατοίκου Αθηνών
13. Νίκης Γκούντα του Γεωργίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Προσωπικού Καθαριότητας - ΙΚΑ Αμαρουσίου, κατοίκου Αθηνών
14. Αγάπης Ηλιάδου του Γεωργίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Προσωπικού Καθαριότητας - ΙΚΑ Αχαρνών, κατοίκου Αθηνών
15. Χρήστου Αντωνίου του Μανώλη, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Φυλάκων-Νυχτοφυλάκων - ΙΚΑ Περιστερίου, κατοίκου Αθηνών
16. Γρηγορίου Γαρούφου του Λάμπρου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Φυλάκων-Νυχτοφυλάκων - ΙΚΑ Πλ. Ομονοίας, κατοίκου Αθηνών
17. Γεωργίου Μεθενίτη του Αναστασίου, υπαλλήλου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ/ΥΕ Φυλάκων-Νυχτοφυλάκων - ΙΚΑ Δ/ση Μηχ/σης, κατοίκου Αθηνών.

ΚΑΤΑ

1. Του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα και
2. Της Φ.80000/οικ.26991/1522/17.9.2013 απόφασης των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης - Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (ΦΕΚ Β' 2322)

A) Το Σύνταγμα ορίζει:

α. Το άρθρο 43 παρ. 4:

• Με νόμους που ψηφίζονται από την Ολομέλεια της Βουλής μπορεί να παρέχεται εξουσιοδότηση έκδοσης κανονιστικών διαταγμάτων για τη ρύθμιση των θεμάτων που καθορίζονται σ' αυτούς σε γενικό πλαίσιο. Με τους νόμους αυτούς χαράζονται οι γενικές αρχές και οι κατευθύνσεις της ρύθμισης που πρέπει να ακολουθηθεί και τίθενται χρονικά όρια για τη χρήση της εξουσιοδότησης.

β. Το άρθρο 101 παρ. 1 και 2:

- 1. Η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα.
- 2. Η διοικητική διαίρεση της Χώρας διαμορφώνεται με βάση τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και συγκοινωνιακές συνθήκες.

γ. Το άρθρο 103 παρ. 4:

• 4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους του νόμου και, εκτός από τις περιπτώσεις που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική απόφαση, δεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς γνωμοδότηση ούτε να υποβιβαστούν ή να παυθούν χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου, που αποτελείται τουλάχιστον κατά τα δύο τρίτα από μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους. Κατά των αποφάσεων των συμβουλίων αυτών επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως νόμος ορίζει.

δ. Το άρθρο 2 παρ.1:

• 1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.

ε. Το άρθρο 5 παρ.1:

• 1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη.

στ. Το άρθρο 22 παρ. 1:

• 1. Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού. Όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας.

1.6. Το άρθρο 25 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος ορίζει:

• "1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. "

2. Το άρθρο 90 παρ.1 του Ν. 4172/2013 «Φορολογία εισοδήματος επείγοντα μέτρα εφαρμογής του Ν. 4046/2012, του Ν. 4093/2012 και Ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α') ορίζει:

• 1. Επιτρέπεται να καταργούνται θέσεις ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα σε υπουργεία, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες διοικήσεις, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του

οικείου Υπουργού, σε εκτέλεση σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, μετά από τεκμηρίωση που στηρίζεται σε εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης. Επιτρέπεται να συνιστώνται θέσεις ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα τις παραπάνω φορείς σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του οικείου Υπουργού.

3.1. Η Φ 80000/οικ.26991/1522/17.9.2013 απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης - Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (ΦΕΚ Β' 2322) ορίζει:

- Την κατάργηση εκατόν ογδόντα (180) οργανικών και προσωρινών - προσωποπαγών θέσεων του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όπως αναλυτικά προσδιορίζονται ως ακολούθως:

1. Εικοσιοκτώ (28) θέσεων κατηγορίας ΤΕ κλάδου Κοινωνικής Εργασίας.
2. Τριάντα τριών (33) θέσεων κατηγορίας ΥΕ κλάδου ειδικότητας Προσωπικού Καθαριότητας.
3. Δύο (2) θέσεων κατηγορίας ΥΕ κλάδου Προσωπικού Ιματισμού
4. Τριάντα τεσσάρων (34) θέσεων κατηγορίας ΥΕ κλάδου/ειδικότητας Εργατών.
5. Εξήντα (60) θέσεων κατηγορίας ΥΕ κλάδου/ειδικότητας Επιμελητών.
6. Είκοσι τριών (23) θέσεων κατηγορίας ΥΕ κλάδου ειδικότητας Φυλάκων Νυχτοφυλάκων.

Η φύση (οργανική ή προσωρινή - προσωποπαγής) καθώς και η σχέση εργασίας (μόνιμων ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου) των καταργούμενων θέσεων των περιπτώσεων 2, 4, 5 και 6 θα προκύψει ύστερα από την αποτίμηση των προσόντων όλων των υπαλλήλων (μόνιμων και ΙΔΑΧ) που υπηρετούν στους ανωτέρω κλάδους/ειδικότητες, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 90 του ν. 4172/2013 και στην κατ' εξουσιοδότηση εκδοθείσα υπ' αριθμ. ΔΙΠΔΔ/Β.2/2/οικ.21634/2.8.2013 (Β' 1914) υπουργική απόφαση.

Στις περιπτώσεις 1 και 3 καταργείται το σύνολο των θέσεων των κλάδων (καλυμμένων και κενών).

3.2. Οι Υπουργοί για την έκδοση της απόφασής τους, σύμφωνα με το προοίμιό της, είχαν υπ' όψη, μεταξύ άλλων, τις διατάξεις:

Α. Τις διατάξεις:

α) της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/13 «Φορολογία εισοδήματος επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/12, του ν. 4093/12 και του ν. 4127/13 και άλλες διατάξεις» (Α' 167)

β) του άρθρου 4 του Π.Δ/τος 85/21-6-2012 «Ίδρυση και μετονομασία Υπουργείων, μεταφορά και κατάργηση υπηρεσιών» (Α' 141)

γ) του Π.Δ/τος 86/21-6-2012 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (Α' 141)

δ) του άρθρου 39 του Π.Δ/τος 266/1989 «Οργανισμός ΙΚΑ» (Α' 127), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 31 του Π.Δ/τος 363/1992 (Α 184) και ισχύει.

β) Τις από 26/8/13 και 13/9/13 σχετικές αποφάσεις του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, αναφορά με την αξιολόγηση δομών και τη στελέχωση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

4. Ο Διοικητής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, έχοντας υπ' όψη την πιο πάνω ΚΥΑ, εξέδωσε το Φ00/23627/20.9.2013 έγγραφό του, που θέμα του είναι: Αποτίμηση προσόντων υπαλλήλων. Στη συνέχεια, το έγγραφο αυτό το κατέστησε περιεχόμενο ξεχωριστού εγγράφου του, το οποίο απευθύνει ονομαστικά στους υπαλλήλους που υπηρετούν στις θέσεις, οι οποίες καταργήθηκαν με την πιο πάνω ΚΥΑ. Μεταξύ αυτών είμαστε και εμείς, οι τρίτη έως και δέκατος έβδομος.

β) 1.1. Η πρώτη από εμάς είμαι η δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων (συλλόγων) των εργαζομένων πανελλαδικά στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Η δεύτερη από εμάς είμαι η μεγαλύτερη πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση υπαλλήλων του ΙΚΑ και μέλος της δευτεροβάθμιας - Ομοσπονδίας- που αναφέρθηκε. Σκοπός μας είναι εκείνος του άρθρου 4 του Ν. 1264/1982, που ορίζει:

• 1. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν σκοπό τη διαφύλαξη και προαγωγή των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, κοινωνικών και συνδικαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων.

2. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις απαγορεύεται ν' ασκούν κερδοσκοπική δραστηριότητα, μπορούν όμως χωρίς επιδίωξη κέρδους να συνιστούν καταναλωτικούς ή πιστωτικούς συνεταιρισμούς ή να διατηρούν εντευκτήρια και βιβλιοθήκες και να παρέχουν μαθήματα επιμόρφωσης των μελών τους. Μπορούν επίσης να δημιουργούν ειδικά κεφάλαια για την εξυπηρέτηση ορισμένων έκτακτων σκοπών αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας των μελών τους.

3. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις για την πραγματοποίηση των σκοπών τους δικαιούνται μεταξύ άλλων:

α) Ν' αναφέρονται στις διοικητικές και άλλες αρχές για κάθε ζήτημα που αφορά τους σκοπούς τους, τα μέλη τους, τις εργασιακές και γενικότερα επαγγελματικές σχέσεις και τα συμφέροντα των μελών τους.

β) Να καταγγέλλουν και να εγκαλούν στις διοικητικές και δικαστικές αρχές τις παραβιάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και των κανονισμών ή οργανισμών που αφορούν τις ίδιες ή τα μέλη τους.

Το ίδιο ορίζουν και τα άρθρα 2 και 2 των καταστατικών μας, αντίστοιχα.

1.2. Όλοι οι άλλοι, οι τρίτη έως και δέκατος έβδομος είμαστε υπάλληλοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και υπηρετούμε στις οικείες θέσεις των υποκαταστημάτων, που στη συνέχεια του ονόματός μας σημειώνεται. Πρόκειται για θέσεις ένας αριθμός των οποίων καταργείται.

2. Νομιμοποιούμε, όλοι εμείς, να προσβάλλουμε την ΚΥΑ, αφού άμεσα θίγει τα συμφέροντα των υπαλλήλων που εκφράζονται συνδικαλιστικά από εμάς τις δύο πρώτες, τα οποία υποχρεωνόμαστε να προστατεύσουμε, και οι υπόλοιποι ως φυσικά πρόσωπα - υπάλληλοι κατηγοριών και κλάδων, των οποίων οι θέσεις καταργούνται.

Γ) Την #80000/οικ. 2699/1522/17.9.2013 απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης - Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας την έχουμε προσβάλει με την από 16.10.2013 και με αριθμό κατάθεσης 4567/8.11.2013 αίτησή μας, για τους εξής λόγους:

1.1. Η βαλλομένη απόφαση επιζητεί τη νομιμοποίησή της στην παρ. 1 του άρθρου 90 του Ν. 4172/2013. Στην εξουσιοδοτική, δηλαδή, διάταξη που ψήφισε ο κοινός νομοθέτης. Ερευνητέο, είναι, επομένως, αν η εξουσιοδοτική διάταξη συνάδει με τη διάταξη του άρθρου 43 παρ. 4 του Συντάγματος. Αδίστακτα απαντάμε ότι η παρ. 3 του άρθρου 90 του Ν. 4172/2013 δεν καλύπτεται από την παρ. 4 του άρθρου 43 του Συντάγματος. Πράγματι, από την απλή, ακόμα περισσότερο από την προσεκτική ανάγνωση της επίμαχης διάταξης προκύπτουν τα εξής:

α. Δεν καταργεί ευθέως ο νομοθέτης θέσεις εργασίας (οργανικές θέσεις), αλλά επιτρέπει την κατάργηση.

β. Η κατάργηση θέσεων συντελείται με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του οικείου Υπουργού.

γ. Η ΚΥΑ εκδίδεται σε εκτέλεση σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης

δ. Απαιτείται προηγούμενη τεκμηρίωση, που στηρίζεται σε εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης.

1.2.1. Η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 43 του Συντάγματος επιτρέπει την με νόμους παροχή εξουσιοδότησης για έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, για τη ρύθμιση, όμως, θεμάτων που καθορίζονται σ' αυτούς (τους νόμους) σε γενικό πλαίσιο.

1.2.2. Το εδ. β' της παρ. 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος προβλέπει την χορήγηση από το νομοθέτη εξουσιοδότησης σε όργανα της διοίκησης για έκδοση κανονιστικών πράξεων από αυτά για να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό.

1.3. Αναμφίβολα, η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 90 του Ν. 4172/2013 δεν καλύπτεται από το άρθρο 43 παρ.2 εδ. β και 4 του Συντάγματος. Πρόκειται για μια γενική, αόριστη εξουσιοδότηση, που η χρήση της καταλήγει σε ανεπίτρεπτο, τη νομοθέτηση από τα όργανα της διοίκησης. Το αποτέλεσμα είναι η βαλλομένη απόφαση να μην είναι νόμιμη και να πρέπει, γι' αυτό, ν' ακυρωθεί με απόφαση του δικαστηρίου. Εκδόθηκε, ακόμη, με βάση εξουσιοδοτική διάταξη που προστέθηκε σε άσχετο νομοσχέδιο και που δε συνάδει με τις οικείες διατάξεις του άρθρου 43 του Συντάγματος.

2. Η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 103 του Συντάγματος νομιμοποιεί διορισμό υπαλλήλου μόνο σε νομοθετημένη θέση. Η κατάργησή της μόνο με νόμο είναι επιτρεπτή. Αποκλείεται, επομένως, η κατάργηση της με κανονιστικού περιεχομένου διάταξη, όπως είναι η βαλλομένη και γι' αυτό είναι ακυρωτέα.


3. Η βαλλομένη απόφαση φέρεται να συνιστά εκτέλεση αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου. Όμως, από το προοίμιο της βαλλομένης απόφασης προκύπτει ότι δε ρυθμίζεται η σύσταση και λειτουργία «Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης» από κάποια διάταξη. Η αναφορά, έτσι, των από 26.8.2013 και 13.9.2013 σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, στο προοίμιο της βαλλομένης απόφασης, με παράλειψη ακόμα και νύξης του περιεχομένου τους, δε νομιμοποιεί την έκδοσή τους. Επισημαίνουμε ότι ο Ν. 4172/2013 δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της

Κυβερνήσεως στις 23.7.2013 και το Κυβερνητικό Συμβούλιο Μεταρρύθμισης φέρεται να έχει αποφανθεί στις 26.8.2013 και 13.9.2013, σ' ένα και ενάμιση μήνα από την ισχύ του, σε χρόνο, δηλαδή, ρεκόρ, που προσκρούει και στους κανόνες ορθολογικής λειτουργίας της όποιας διοίκησης. Επισημαίνουμε ότι οι προσπάθειές μας, να μας δοθούν αντίγραφα των επίμαχων αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, απέτυχαν. Εισπράξαμε άρνηση, με δεδομένο ότι δεν δημοσιεύτηκαν. Είναι, για το λόγο αυτό (της μη δημοσίευσής του), ανυπόστατες. Εφαρμόστηκαν, όμως, και γι' αυτό μπορεί να ελεγχθούν από το δικαστήριο παρεπιμπτόντως, στο πλαίσιο ελέγχου της βασιμότητας της αίτησής μας για ακύρωση της βαλλομένης απόφασης.

4. Η βαλλομένη απόφαση προϋποθέτει λήψη αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, ύστερα από τεκμηρίωση, που στηρίζεται σε εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης. Χωρίς αυτήν (την τεκμηρίωση) δεν έχει την αναγκαία νόμιμη αιτιολογία η βαλλομένη απόφαση. Δεν υφίστανται, στην ένδικη υπόθεση, τεκμηριωμένες εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης, που θα δικαιολογούσαν - νομιμοποιούσαν την έκδοσή της. Είναι για το λόγο αυτό άκυρη.

5. Η βαλλομένη απόφαση είναι άκυρη και για τον εξής λόγο. Πρόκειται για «μεταβολή στο υπηρεσιακό καθεστώς των δημοσίων υπηρεσιών, (η οποία) αφ' ενός δεν βασίζεται σε προηγούμενο ανακαθορισμό των λειτουργιών του Κράτους, τη διοικητική αναδιοργάνωσή του και εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών με κριτήριο την αποτελεσματικότητα των δημοσίων υπηρεσιών, η δε κατάργηση των νομοθετημένων οργανικών θέσεων δεν επέρχεται ως συνέπεια της αναδιάρθρωσεως και αφ' ετέρου δεν ανάγεται σε πάγια αλλαγή του γενικού καθεστώτος που διέπει τους όρους λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως ...» (βλ. Ολ. ΣτΕ 3355/2013). Πρόκειται για πραγμάτωση προαναγγελθείσας μείωσης του αριθμού των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα και όχι αποτέλεσμα ανακαθορισμού των λειτουργιών του Κράτους και διοικητικής αναδιοργάνωσής του ύστερα από εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών με κριτήριο την αποτελεσματικότητα των δημοσίων υπηρεσιών. Επιβεβαίωση του ισχυρισμού μας





είναι το β' εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 90 του Ν. 4172/2013 - επιτρέπει να συνιστώνται θέσεις ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα σε υπουργείο, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες διοικήσεις, ο.τ.α. και λοιπά ν.π.δ.δ. Η πραγμάτωση της σύστασης αυτής προϋποθέτει ανακαθορισμό των λειτουργιών και τη διοικητική αναδιοργάνωση του Κράτους με κριτήριο την αποτελεσματικότητα. Ανακαθορισμός δεν υπήρξε (ούτε υπάρχει) των λειτουργιών του Κράτους κ.λπ και γι' αυτό λείπει η διοικητική αναδιοργάνωση. Αποδόμηση συντελείται. Δεν έχει, έτσι, (η βαλλομένη απόφαση) την αναγκαία νόμιμη αιτιολογία.

6. Η βαλλομένη απόφαση προσκρούει και στα άρθρα 2 παρ.1, 5 παρ.1, 22 παρ.1 και 25 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Συνιστά εκδίωξη υπαλλήλων και στέρηση του εισοδήματος να ζήσουν. Η ζοφερή κατάσταση που συνιστά ο αριθμός των ανέργων (1.500.000) δε συνάδει με το κράτος δικαίου, με την ανάγκη ύπαρξης και λειτουργίας φιλικού και όχι εχθρικού προς τους ανθρώπους κράτους. Προσβάλλει την αξία των ανθρώπων - υπαλλήλων, τους οποίους καταλαμβάνει, την ελεύθερη (όσο γίνεται για το μισθωτό) ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους, αίρει το δικαίωμα στην εργασία, που προστατεύεται από το Κράτος κι' έτσι την ηθική και υλική εξύψωσή τους.

7. Η βαλλομένη απόφαση είναι ακυρωτέα και για έναν πρόσθετο λόγο, που είναι τούτος: Ενώ καταργούνται με αυτήν οι θέσεις, που αναφέρονται, στη συνέχεια λέγεται ότι η φύση των καταργουμένων θέσεων των περιπτώσεων 2, 4, 5 και 6 «θα προκύψει ύστερα από την αποτίμηση των προσόντων όλων των υπαλλήλων ...». Η εξουσιοδοτική, όμως, διάταξη του άρθρου 90 παρ.1 του Ν. 4172/2013 δεν καλύπτει την προϋπόθεση αυτή. Η αντίφαση μεταξύ του αποφασίζουμε την κατάργηση 180 οργανικών θέσεων μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίες, όμως, θα προκύψουν «ύστερα από την αποτίμηση των προσόντων όλων των υπαλλήλων», που υπηρετούν στους επίμαχους κλάδους - ειδικότητες, αποκαλύπτει το αόριστο των καταργουμένων θέσεων και άρα το απροσδιόριστό τους, και την με πληρότητα έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας.

8. Εισάγεται με τη βαλλομένη η παύση (απόλυση) υπαλλήλων, χωρίς απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου (άρθρο 103 παρ. 4 εδ. β του Συντάγματος). Συνάγεται αυτό από το γεγονός ότι η εξεύρεση των θέσεων που θα καταργηθούν, θα είναι αποτέλεσμα αξιολόγησής όλων των υπαλλήλων, που είναι περισσότεροι από τον αριθμό των καταργουμένων θέσεων. Επομένως, εισάγεται οιονεί κατάργηση θέσεων, οι οποίες θα συγκεκριμενοποιηθούν ύστερα από απόλυση υπαλλήλων, χωρίς απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Δ) 1. Το άρθρο 52 παρ. 5, 6 και 7 του Π.Δ. 18/1989 ορίζει:

• «5. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ή του αρμόδιου Τμήματος μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά την κατάθεσή της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσως, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή, ορίζεται αμέσως εισηγητής και δικάσιμος για την εκδίκαση της αιτήσεως ακυρώσεως και γίνονται, με επιμέλεια του αιτούντος, οι κατά την παράγραφο 3 κοινοποιήσεις. Για την έκδοση προσωρινής διαταγής αποφαινεται ο Πρόεδρος, το ταχύτερο δυνατόν μετά την προσκόμιση του αποδεικτικού κοινοποίησης της αιτήσεως αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αιτήσεως αναστολής και της αυτοτελούς αιτήσεως στον Υπουργό ή στο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Ο Υπουργός ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου μπορούν να διατυπώσουν τις απόψεις τους μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις ο Πρόεδρος αποφαινεται χωρίς τις πιο πάνω κοινοποιήσεις, οι οποίες, σε περίπτωση εκδόσεως προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη του επόμενου εδαφίου. Η προσωρινή διαταγή ισχύει μέχρι την έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής, μπορεί δε να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, από τον Πρόεδρο ή την Επιτροπή. Η αίτηση ανακλήσεως προσωρινής διαταγής κοινοποιείται στον αιτούντα, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση. Η κοινοποίηση στον αιτούντα παραλείπεται σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις.»

6. Η αίτηση αναστολής εκτέλεσης γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακυρώσεως. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί, αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

7. Εάν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Αντίθετα, η

αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν η Επιτροπή εκτιμά ότι η αίτηση ακυρώσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.

(...)

2. Το δικαίωμα να ζητήσουμε την αναστολή εκτέλεσης της βαλλομένης απόφασης, το οποίο παρέχεται από τις πιο πάνω διατάξεις, το ασκούμε με το δικόγραφο τούτο. Συντρέχουν σωρευτικώς και οι δύο προϋποθέσεις. Είναι, δηλαδή, προδήλως βάσιμη η αίτηση ακύρωσης, πού ασκήσαμε, και η βλάβη που θα προκαλέσει η εκτέλεση της βαλλομένης απόφασης ανεπανόρθωτη. Για το τελευταίο, ειδικότερα, εκθέτουμε τούτα:

α. Οι δύο πρώτες από εμάς, ως συνδικαλιστικές οργανώσεις, ταγμένες στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των φυσικών μελών - εργαζομένων, ακυρωνόμαστε και ανεπανόρθωτα προσβάλλεται το κύρος μας, αφού καταγραφόμαστε στη συνείδηση των εργαζομένων ως ανίκανες να αποτρέψουμε την καταστροφή. Λαμβάνουμε υπ' όψη ότι θα μεσολαβήσει μεγάλο χρονικό διάστημα μέχρι να συζητηθεί η αίτησή μας και να εκδοθεί η απόφαση. Στο διάστημα αυτό θα βιώσουν ζοφερά πράγματα οι άνθρωποι - εργαζόμενοι. Θα καταστούν πένητες και ανέστιοι, αφού θα στερηθούν το μόνο εισόδημα τους, που είναι ο μισθός τους. Θ' ακούνε οι ίδιοι και οι άλλοι υπάλληλοι, οι εργαζόμενοι, γενικότερα ότι είναι ένα τίποτε η συνδικαλιστική οργάνωση, άχρηστη, δεν υπάρχει λόγος να είναι κανείς μέλος της και να πληρώνει συνδρομή. Η κατάσταση αυτή ακυρώνει την ουσία της διάταξης του άρθρου 23 του Συντάγματος. Η προσβολή της, όμως, επιβάλλει την υπεράσπισή της. Αυτή μπορεί να είναι και δια της προσφυγής στο δικαστήριο, με τον όρο ότι τάχιστα θα κρίνει και θ' αποφασίσει. Θα λέγαμε ότι πρόκειται για μια ιδιότυπη τήρηση της επιταγής του άρθρου 120 του Συντάγματος. Να μη διαφύγει ότι η κρίση της Ολομέλειας του ΣτΕ, που συνιστά την 3354/2013 απόφασή της, έλυσε το ζήτημα που προέκυψε με το νεολογισμό «εφεδρεία», όμως στο διάστημα που μεσολάβησε υπάλληλοι βίωσαν τις συνέπειες από την υπαγωγή της σ' αυτήν (την εφεδρεία). Το αίτημα για αναστολή εκτέλεσης της βαλλομένης απόφασης και η

παραδοχή του θ' αποτρέψει τη βίωση των αρνητικών συνεπειών που θα επιφέρει η κατάσταση διαθεσιμότητας.


β.1. Όσον αφορά τους υπόλοιπους από εμάς, η βλάβη μας από την εκτέλεση της βαλλομένης θα είναι ανεπανόρθωτη. Ειδικότερα:

i. Θα προκαλέσει την έκδοση ατομικής διοικητικής πράξης, με την οποία θα τεθούμε σε διαθεσιμότητα με κατάληξη την απόλυση - είναι δεδομένη η απόφαση να μειωθεί ο αριθμός των υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ, Ο.Τ.Α. κ.λπ. Το μαύρο της ΕΡΤ ΑΕ αρκεί για επιβεβαίωση του λόγου μας. Η δαπάνη για προσβολή των ατομικών διοικητικών πράξεων δεν μπορεί να καλυφθεί από χειμαζόμενους ανθρώπους, τους στερημένους τις αποδοχές τους. Κι' αν συντελεστεί, θα είναι πρόκριμα η κρίση για τη νομιμότητα της βαλλομένης απόφασης, από τα Διοικητικά Εφετεία, των οποίων η απόφαση, φευ, είναι ανέκκλητη. Πού και πώς θα βρούμε το δίκαιό μας, είναι το αγωνιώδες ερώτημα που εκφέρουμε.

ii. Είμαστε όλοι άνθρωποι με υποχρεώσεις. Οργανώσαμε τη ζωή μας με βάση την αμοιβή της εργασίας μας. Από αυτήν ζούμε πληρώνοντας τις σχετικές δαπάνες και, βέβαια, τις δανειακές υποχρεώσεις μας. Η στέρηση του δικαιώματος εργασίας συνεπάγεται τη στέρηση της αμοιβής του μοναδικού εισοδήματός μας. Από τη μια στιγμή στην άλλη θα περιέλθουμε σε κατάσταση που θα θέτει το τραγικό ερώτημα, να ζούμε ή να μη ζούμε. Οι αυτοκτονίες, που καταγράφονται, είναι απάντηση στο ερώτημα. Σίγουρα, η γέννηση του ερωτήματος αυτού είναι απόδειξη της καταρράκωσης, εκμηδένισης της αξίας μας ως ανθρώπων. Είναι η καταλυτικότερη προσβολή της. Και μόνο αυτό αρκεί για να δικαιωθεί το αίτημα μας να ανασταλεί η εκτέλεση της βαλλομένης απόφασης.

iii. Έχουμε περιέλθει στην αβάσταχτη κατάσταση που συνιστά ιδιότυπο καθεστώς μελλοθανάτων. Είμαστε καταδικασμένοι, από τη βαλλομένη απόφαση, να απολέσουμε την εργασία μας, που συνεπακόλουθο της είναι η στέρηση του μισθού, με αποτέλεσμα την αδυναμία να ζήσουμε οι ίδιοι και προπαντός τα παιδιά μας, τα οποία βιώνουν ήδη, με τον δικό τους τρόπο, το ζόφο που κυριαρχεί στη ζωή μας. Κάθε πρωί (χρόνος εκτελέσεων) θα αναμένουμε την ατομική διοικητική





πράξη της διαθεσιμότητας, που μπορεί να έχει το δικό μας όνομα. Η ψυχολογία του μελλοθάνατου, του μελλοθάνατου, μάλιστα, που δεν έφταιξε σε τίποτε, είναι διαλυτική. Έχουμε ήδη περιέλθει σε κατάσταση κατάθλιψης, εγκατάλειψης με δύο λέξεις. Είμαστε ζωντανοί νεκροί. Καμία προοπτική. Καμία διέξοδος. Ο αριθμός 1.500.000 άνεργοι είναι από μόνος του καταλυτικός.

β.2. Έχουμε τη γνώμη ότι αρκούν όλα τα πιο πάνω για την αναστολή εκτέλεσης της βαλλομένης απόφασης. Ναι, βέβαια, δεν είναι από τα συνήθη. Ορθότερα, δεν υπήρξε προηγούμενο νομολογιακό δεδομένο, διότι πρόκειται για νέα πράγματα. Η προσέγγιση, επομένως, και η αξιολόγηση του αιτήματός μας για αναστολή εκτέλεσης της βαλλομένης απόφασης έχουμε τη γνώμη ότι πρέπει να γίνει όχι με όρους που δεν προσιδιάζουν στα σημερινά δεδομένα, αλλά με το αποτέλεσμα που επιφέρουν αποφάσεις, όπως η βαλλομένη. Θα είναι σύμφωνη η κρίση του Δικαστηρίου με την πραγματικότητα, μόνον εάν σ' αυτήν θα στηριχθεί. Μόνον, δηλαδή, αν αξιολογήσει πως οι συνέπειες από την εφαρμογή της βαλλομένης απόφασης προκαλούν ή όχι ανεπανόρθωτη βλάβη σε ανθρώπους μισθοσυντήρητους. Σε ανθρώπους, δηλαδή, που το μόνο εισόδημά τους είναι η τιμή που πληρώνεται η εργατική τους δύναμη. Χωρίς την πληρωμή αυτή στερούνται, στην κυριολεξία, το δικαίωμα στη ζωή. Αυτή είναι η όλη ουσία του ζητήματος, που δια του αιτήματός μας για αναστολή εκτέλεσης της βαλλομένης απόφασης θέτουμε στο Δικαστήριο τούτο.

Όμως, για να μην θεωρηθεί ότι αποφεύγουμε το αγοραίο, δηλαδή την πραγματικότητα, που μόνο δια των αποδοχών μας αντιμετωπίζουμε, και θεωρηθεί ότι φιλοσοφούμε, θέτουμε στο Δικαστήριο τα πράγματα εξατομικευμένα:

Όλοι είμαστε μισθοσυντήρητοι. Εισόδημα άλλο δεν έχουμε. Όλοι έχουμε οικογένεια, υποχρεώσεις που αντιμετωπίζονται με χρήματα, δηλαδή τις αποδοχές μας. Έχουμε δάνεια, που πληρώνουμε, παιδιά που καλύπτονται όλα τα έξοδά τους (τροφή, ένδυση, τρέχοντα έξοδα, δαπάνες σπουδών κ.λπ) από εμάς. Θα επέλθει η καταστροφή, εάν στερηθούμε έστω και ένα ευρώ από τις μειωμένες, έτσι κι' αλλιώς, αποδοχές μας - δεν θα μπορούμε να

αντιμετωπίσουμε τις βιοτικές μας ανάγκες, τις δανειακές υποχρεώσεις μας, τη δαπάνη σπουδών των παιδιών μας. Η βλάβη μας, δηλαδή, θα είναι ανεπανόρθωτη, εάν εκτελεστεί η βαλλομένη απόφαση.

Μετά από αυτά

ΖΗΤΟΥΜΕ

Την παραδοχή της αίτησής μας.

Την αναστολή εκτέλεσης της Φ.80000/οικ.26991/1522/17.9.2013 απόφασης των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης - Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (ΦΕΚ Β' 2322)

Την έκδοση προσωρινής διαταγής αναστολής εκτέλεσης της ίδιας απόφασης

Την κλήτευσή μας ν' ακουστούμε και να υποστηρίξουμε την αίτησή μας και προφορικά κατά τη συζήτησή της στην Επιτροπή Αναστολών.

Αθήνα 14 Νοεμβρίου 2013

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΡΟΥΣΑΛΙΑΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Α.Μ. 4994 ΒΕΑ
ΕΜΜ. ΜΕΛ. ΠΛΗΜ. 5 & ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ 59
ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ: 210 3214637 - 210 3254247
FAX: 210 3217465
ΑΦΜ 013211977 - ΔΟΥ Α' ΑΘΗΝΩΝ

